

1927 complete

WEDISH NEWSPAPER IN CANADA.

Vngdomens sida.

idningen

För Goda Fotografier

LEE PHOTO STUDIO

1-12 klass arbete.
Allting inom fotografisvetenskapen.
Drottning, Panselösa, Fästare, Går, Brevkärt och Anslutningskåpa.
STUDIO: 576 Main St. Winnipeg, Minn.
Telefon 25 221.

(Lösenummer 10 Cts.)

N:r 52

Uttställningen i Örebro 1928.

Konung Gustaf väntas förrätta invigningen den 21 juni.

I Örebro, en av de mest centralt belägna och lättast uppnåeliga städerna i Mellanverge, kommer till sommaren att anordnas en utställning, som är väl värd att uppmärksammas ur såväl turistiskt som affärsmässigt synpunkt. Utställningen avser att ge en exposé av industriens och jordbrukets ståndpunkt i den riket och bördiga kulturbild, för vilken Örebro är knutpunkten och som av gammalt skänkta det betecknande namnet "Sveriges hjärta". Här skola utställas de alster, vilka äro karaktäristiska för Örebro län och vilka lika mycket äro att söka inom storindustri och lantrbruk som i en av århundradens kultur präglad hemslöjd och hantverkskonst.

Det nutida Örebro är i industriellt avseende främst känt för sin betydande skottillverkning, vilken till stor del fyller hela landets behov samt varav dessutom åtskilligt exporteras. Vid utställningen kommer denna miljonindustri att åskådligt och instruktivt förtäras vid sidan av Örebro läns övriga stora industrier bland dem främst de världsberömda Boforsverken, vilkas vapentillverkning när sagt över hela jorden. Bergslagens tusenåriga järnindustri och brukadrift blir likaså förtärad och för övrigt all annan industri inom det område utställningen omfattar. I samband med utställningen anordnas även ett stort lantrbrukmöte, vid vilket en överskådlig bild lämnas av den höga ståndpunkt modernärningen genom allt mera intensivt uppträdda kultur åtgärder inom landet. Betydande blir dessutom avdelningen för hemslöjd, vars färgstarka och utomordentligt vackra alster säkerligen nu som tidigare komma att tillvinna sig beundran, såväl som den avdelning, vilken inrymmer prov på det på gamla traditioner byggande hantverkets ståndpunkt.

Av särskilt intresse blir säkerligen den vetenskapligt ordnade utställning, som avser att belysa länets förnåma bonde, bergsmanna- och herrgårdskultur, och för vilken ett flertal vetenskapliga bedrivit årlångt arbete. Även bildande konst, musik och sång komma att vid utställningen rikligt representeras. Här för borgar ej minst utställningens hedersordförande, konstnären och närhertigen prins Eugén. Ordförande i utställningsbestyrrelsen är landshövding Elmquist.

Örebro är som synes väl värt ett besök både med hänsyn till sin rikedom på gamla minnen, som till sin utveckling av i dag. En särskild dragkraft blir 1928 års utställning blivna och väl värd att uppmärksammas av envar, som vill lära känna gammal svensk kultur och dess ställning såväl förord som i nutiden.

Industri- och hantverksutställningen i Örebro 1928 öppnas den 21 juni kl. 12. Lantrbruksmötet pågår under flera dagar, nämligen 21-24 juni. Flera stora möten och kongresser komma att hållas i samband med utställningen, vilken allaredan tilldragit stort intresse.

En avdelning vid utställningen av alldeles särskilt intresse blir den, som anordnas av den stora heminrednings- och hembygdsorganisationen Bygga och Bo och som blir dess första utställning i landsorten. Tidigare har Bygga och Bo inom landet endast haft utställningar i Stockholm, vilka blivit enastående succéer och tillvunnit sig oerhörd intresse genom sin många nya uppslag och idéer. En utställning i Helsingfors, Finland, blev likaså en övervridande framgång, och inom Norge och Danmark har det svenska Bygga och Bo tillvunnit sig stort intresse och lockat till efterföljd. Från Amerika har organisationen upprepade gånger haft anbud att utställa. Det är som synes alltså högkvalificerad attraktion, som Örebroutställningen härmed har att ytterligare till alla andra bygga besökarna. Vid öppnandet hoppas man att få påräkna besök av konungen, som från den kungliga tribunen förklarar utställningen invigd, ävensom av kronprins Gustaf Adolf och prins Eugén, hertig av Närke, det landskap inom vilket utställningen är förlagd. Hertigen av Närke är för övrigt utställningens hedersordförande samt har allaredan visat sitt livliga intresse för arbetet och för att resultatet av detsamma skall bliva så lyckat som möjligt. Som den berömda konstnären prinsén är, garanterar hans deltagande i utställningsarbetet att de kulturella och konstnärliga intressena fullt ut komma att tillvaragas.

Det säger sig självt att de omkring (Forts. å sid. 3.)

Historien om en docka.

Av EVA FORSS.

DOCKAN Vivi låg i en ask högt uppe på en hylla i leksskåffret. Hon hade förfärligt tråkigt. Det var mörkt och ensam, och Vivi längtade ut med hela sitt lilla dockhjärta. Ibland hörde hon därnere i affären beräpning och barnskri, men aldrig fick hon vara med och bli beundrad av de små kunderna. Och ändå var Vivi söt. Riktigt förtjusande fin och söt med stora blåögon och en liten, liten mun och en alldeles makalöst snäpnäbb. Ja, nog kunde Vivi stå sig i skönhetsstävlingen med alla sina docksvstrar i affären, bara hon fick tillfälle att visa sin förgäring!

— Här måste något göras, tänkte Vivi, och så började hon spratta och leva om, så mycket hon någonsin kunde. Och minnsn, asken måtte ha stått osäkert där uppe på hyllan, ty ett, två, tre kände Vivi en sådan konstig hisnande känsla i hela sin dockvarelse och krasch, där låg hon nere på golvet! Det var som om hon ledes, och små armen kändes högst besynnerliga. Ja, det var en rymlig historia!

— Jag har bestämt gått sönder, tänkte Vivi och grät långt inne i sitt lilla dockhjärta. Fast utspå såg hon lila gård och belästen ut som alltid. — Vi människor ha svårt att se, när dockorna äro ledna.

Vivis fall åstadkom en riktig uppståndelse! Butiksfröken skyndade dit, och chefen mumlade: "Sesdärja, nu rör en av tjuekronorsdockorna!" Vivi lyttes upp i ljuset och var ämbegärlig i världen. Det var i alla fall en tröst mitt i all bedrövelsen! Det första hon fick se, när hon lyfte sina skräms, mörkfärgade ögonlock, var en liten flicka. Och den lilla flickan såg på Vivi med ett så ömt medlidande i sina ögon, att Vivis hjärta började ticka dubbelt så fort som förut.

— Om hon vore min mamma, tänkte Vivi.

— Ah, en armen är av, konstaterade chefen. Och sådana armar kunna vi inte skaffa nya. Högst bekämligt! Lägg undan dockan!

Men så såg Vivi just som hennes hjärta blev fullt av den mörkaste förvirring, hur den lilla flickan drog sin puppa i rocken.

En läxa.

FIRU Hagg sett i vardagsrummet och sydde. För kort ut sedan var hon hemkommen efter att under vintermånaderna för sin kläna hälsa skulle ha vistats vid en kurtort i Syd-Tyskland.

Hon kände sig så glad och lycklig öfver att åter vara hemma hos de små. Det enda ledsamma var, att barnen blivit så bråkiga under hennes bortovaro och jämt kviades och voro osams. Ja, gamla Tilda hade naturligtvis haft svårt för att uppehålla respekten och få dem att lyda, och deras far var ju ständigt sysselsatt på sitt kontor.

De hade varit lugna och stilla under påsken, då Folke varit på besök hos morföräldrarna. Fru Hagg hoppades de skulle bli lika goda kamrater som förr och sluta med det ledsamma kivet! Det var så tråkigt för modern att höra dessa tvistigheter och högljudda dispyter. Hon behövde ro och vila.

Nu ljöd åter oväsen och bråk inne från barnkammaren.

— Låt bli, låt bli! skrek Tora.

— Vad är det med dig? Jag rör dig ju inte! hördes Folkes stämma.

— Elaka pojke! — Mor! — Mor! — Vad står på, Tora lilla?

— Det är Folke, som kivas med mig!

Gossen kom fram i dörren.

— Det är inte sant, mor! Jag bara tog och tittade på Toras gamla "Lilli". Hon har ingen näsa längre och ögonen sitta lösa och skramla, när man skakar henne. Och ena handen är avslagen! "Lilli" kunde behöva både nytt huvud och armar och —

— Och så har du nästan rivit håret av henne, dip oräkning!

— Fy Tora! Att du inte skäms, sade modern allvarligt.

— Jaha, nu får jag grät för att Folke är elak! Men du må tro, jag skall ge dig igen!

Dörren smälldes igen så det skadade lilla huset efter Tora, som rusade ut. Folke tog sina böcker och begav sig till eftermiddagslektionen.

Tomtefar.

Av ELISABETH HOGSTROM-LOFBERG.

DU tomte, som svärger på piliga socker och samlar i påsen allt ockert du kan, som ger åt små löserna blåögda dockor och stråldylsten Pelle en springare gamm.

När Lisa sin damnduk åt morner skoll sticka det händer hon tappat en masky ibland, som lycklig räddas av fingrar så kvicka.

— Du är den, som hjälper i alla bekymmer, du lagar vår reva och torlar vår tår, och därför var afton, när slutligt det skymmer.

— Vi vet, du kommer ibland till vår brasa, du puttrande äpplen vi festligt kalas.

— Du sätter dig ner i den stojande ringen, och västerna mjukna och lala så själva. Det är som oss förde en fjärl med vingar, och sagorna komma, när glöden vi vakta.

— Nu aldrig vi mer vilja kwäs och kva och aldrig församma vår plikt och vår läxa.

Så följer du troget vår väg genom åren, men bråstad du har det i midvinterid, då små breder dun i de härdfrusna spåren och stjån från Bellehem trindas så blid och skjner på julbordet i genom rutan, då ingen kan vara ditt bistånd förtun.

Och därför vi hälsa dig: Kom i vår slusa, vi sticka en jultros till tack i din hand och hoppas vår rykande gröt matte duga!

Valsignad din vändning kring svanvita land, valsignad ditt budskap att kärlekens frö trots kolden i världen dock aldrig kan dö!

böner

och

Cåtor.

Ju mer den torrar, dess våtare blir den. Vad är det? ("uuppuppupp")

Vilka pojkar ha de största mössorna? ("uuppuppupp")

Var ser du sjävar utan vatten, städer utan hus, vågar utan gräs? ("uuppuppupp")

Säg en bokstav som förvandlar jord till vatten!

(Bokstaven i bör fört fört till jord.)

re marsrevolutionen var det en mötesplats för arbetsökande och arbetsgivare. De arbetslösa samlades i ett stort öppet skjut, där de väntade på att bli ledda för något tillfälligt dagsarbete. Efter klockan 12 blev skjutet tomt och togs nu i besittning av Chitrovtogets invånare och spekulanter.

Torget ökrönte konung dess "Molok", som dagligen krävde blodiga offer, var "Vodka". Dess temple och altare voro resta i de tre krogar, som av "chitrovsi" benämndes "Transportfångellet", "Sibirien" samt "Katorga".

— Stråfartarbete. Dessa trenne hade genom oskrivna lagar tilldelats monopolrätt och ve den "chitrovsi", som vägrade köpa vodka anordnades eller ännu värre köps på annat håll och här försälja. Som betalning för vodka mottogs allt möjligt. Det var en vanlig företeelse, att kunden klädde av sig mitt på dagen och sålde både sina kläder och sina skodon. Till ersättning fick han bestöcker och trasor men också möjlighet att betyga sig och lämna sig säkra dagar.

samt av jordbruk inom landet.

Det ligger emellertid i sakens natur, att det är andra organ än kommittén, som i detta fall äro närstående ombesörja utredningen och förtaga åtgärder. I kommitténs verksamhet har därför den yttre kolonisationskommittén kommit att framträda på ett sätt, som synes givet. Den till ett förtärande intresse. Detta är kanske också en gynnsam berende på en kolonisation i utlandet allid ur den enskilda synvinkel indast se sig som ett större företag och därjämte uppbära flera obehändiga faktorer, som tarva undersökning, än en verksamhet inom landet.

VI ha lovat att icke säga något utryck och löst skall hållas. En sak är det emellertid vara tillåtet att framhålla Sveriges arbetslöshetsfråga är tillräckligt stort, bekymrande för att man icke skall få lov att endast skaka på huvudet åt ett allvarligt försök att anvisa vägar till åstadkommande av en förbättring. Om detta är riktigt, så har man också anledning att hålla kommittén och dess energiska talesman, major Ahlström, rikningsråd för att de söka ge konkret utformning åt ett projekt, som i varje fall förtjällas att diskuteras.

MYSTISK STÖLD.
En mystisk stöld har begåtts vid Umeå postkontor, där ett större belopp kronoskattemedel försvunnit ur en låst kassalåda.

DÖDSOLYCKA.
En olycklig dödsolycka inträffade i fredags förra veckan vid Långedragssprängnings vid Göteborg, då flickan Andersson massakrerades till döds.

död kämpa mot det ryska enväldödomet. Här tillkännagav Alexander II sitt beslut att upphäva livenskapen. Här såg Engén Onegins skald, Pusjkin, och den store författaren, vetenskaperna och anarkistteoretikern Peter Kropotkin för första gången dagens lys.

Det var också den ortodoxa troncentrum och inspiration. I St. Petersburg satt synoden — ämbetsmännen som förvaldade kyrkan på ämbetsmannasitt — men i Moskva fanns religionens mystiska personifikation. Här hade den efter marsrevolutionen valde och av bolsjevikerna så förtjöllde patriarken Tjebon sitt residens.

va, dess Kromel och dess "fyrlo gånger fyrlo" kyrkor, så får man heller icke glömma att nämna de stora restandrarnas "Jar", "Heremitage" och "Teletor", ty här firade den ryska kyrkan sina stora triumfer.

Det finnes ett gammalt rykt ördspåk, som säger, att "Stugan är inte väcker för små vägnars skull utan för stora källors". Och vi kunna t. ex. tänka på Stefán Ólafssóns middag